

firmatus numer. 411. & seqq. & in terminis d. recessus Maximiliani Primi, Fritschius exerceit, variar. part. 2-exercit. 8. f. 20.

3. f. 15.
Inflabuntur pariter est objectum, quod huiusmodi testam-
mentum, quamvis nullum, per subsequunt mortem Ma-
rescialli in acte fuerit confirmatum, ad text. in l. frandis
de milite, refert. Etenim ultra responsionem datam in deci-
s. R. P. D. mei Priori, s. Varum, juxta communem Doctorum
sententiam, testamentum nullum ex subsequente morte in
acto constitutum, tunc convalefecit, quando aliquis alius con-
curreret actus in comprobacionem praecedens voluntatis ge-
stus: si vero in conflictu nullum signum dedit, nec actum
fecit, ex quo eliciatur, militem habuisse voluntatem con-
validandi, & comprobandi testamentum jam conditum,
nullitas resultans a non interventione duorum testium in res-
tamento renaret in suo robore, ut colligitur ex lectura di-
cta legis in fraudem, ibi: Si mil. tri. subienda voluntas non sit
contraria. Et aperte ostenditur in l. Tribanni, s. Cam. alioquin
ff. de militari. testam. & firmat Picard, infrafr. lib. 3. tit. 1. 1. 5.
Sed, & sequitur nos & seqg. de militari. testam. Ugo Dondi,
ment. inv. civili. lib. 6. & 28. fol. 281 per rot. Dandin. Alaterra, iustis
de mil. test. refert. Sed & sequitur 191. & seqg. Joann. Boorcoeth,
codon tit. & fol. 142. Mantic. de consuetud. iust. volunt. lib. 6.
tit. 1. num. 15. Simon de Prezis de interpret. ultim. volunt. lib.
3. dub. 6. fol. 18a. 15.

Absque eo quod Marchionis optulit potuerit exceptio, quod duo testes in testamento Mareciallo, quatenus forent necessarii, intervenierint, cuius causa obiecta-
tissime sati factum fuerit in ultima decisione R. P. D. mei de la Tremoille, & in alia R. P. D. mei Prioli, s. *Ex domum*, *s. seqq.* super vacaniam existimaram DRD, jam alias dicta reperire, & exceptiones cum plene confutatas iterum even-
tere; solumque animadverterebant, nullum fundamentum fieri posse in depositione Josephi Bevilacqua, super qua spe-
cialiter insinuantur defensores Marchionis alterius, Ma-
reciallo pridie, & in ipsa die confitimus ei dixisse, quod suam fecerat voluntatem. & omnia taliter disposerunt, ut nulli quicquam deberet, *Summ. viterbiensis Marchionis* n. 13.
Ex hoc inferentes, ipsum confirmare voluisse schedulam controvertantur, & cum eius dispositio decedere: quia praeter exceptiones personales huius testis eidem fidem ad-
dimentes, & quod est in suo dicto singularis, & unicis, quodquid dicta verba, quatenus per malam hypothesem ve-
ra, nulli concludunt, placuit responso, quod hic testis
pro praeferre fuerit, nec videtur schedulam, de qua agitur;
sed eius depositio cadit super altera totaliter manus Mare-
ciallo confirma, & consequenter quidquid idem te-
stis subiungat audiatur ab eodem Mareciallo in die sequen-
ti conflictus, ignoratus ad quam dispositionem eadem
verba sint referenda, cum nullam habeamus, que sonet
in testamento cum necessario inevitabilis requito for-
malis dispositio, quia schedula, de qua res est, nulli
confignata, sed interalias scripturas praetensis testatoris
repetita perficitum elogium non importat: ut late ponderat
decisione R. P. D. mei Prioli, s. *Ex quibus cum dubius seqq.*
bus attentis, & minus potest exinde deducit aliqua con-
firmatio praetensis testamenti.

Superfluum partier confutentur D.D. insitare in refellenda obseruaria, desumpta ex actibus gestis à Laurentio fratre Mareficiali, quia validitas, vel invaliditas testamenti dependet a receitu Maximiliani primi, dispositioni iuri communis adherente, non à facto Co: Laurentii, à quo judex norman, ad effectum iudicandi, fuisse non debet, & quicquid ipse Laurentius gerficerit in flatu Urbini, non habita forsan notitia nullitate testamenti, non potuit prejudicare Comitissam Camillam; quia eodem tempore iudicium super nullitate testamenti introduxerat Vienna, ut ponderat ultimadecisio R. P. D. mei de la Tremoille, *S. Quibus, & seq.* & alia R.P.D. mei Prioli,
C. pro coronate.

Pro coronae.
Denique nihil obstat, quod versemur in iudicio privilegiato immisionis, reciliente exceptione turbidas, & alio-
tiore indaginem requirentes: ita enim turbidas in pra-
fenti non adest, dum clarum est, Marchionifam pro obti-
nenda immisionem exhibere debere testamentum legitimum,
validum, & nullo vitio notatum; in quo ipsa partes suas
non implevit, dum exhibuit similes folium non rogatum
² Notario, neque sufficiente testium numero munitus, ut
literatior in testamentis militum prescribitur a recefus
Maximiliani Primi; id ideo si necessaria extrema non ju-
stificavit, immisionem petere non valet, ut ponderatur in
dicti decimationibus cofam Rever. Patre Domino meo de

REVERENDISSIMO P. D. MOLINES
DECANO,

Romana Pecuniaria, seu Locorum Montium.

E S & U M E N T V M

ad contra heredem non benè, & legaliter conscientem
inventarium sit procedendum, quodque in eius confe-
tione ad ungue serrydebeat forma per leges præscri-
pta, deque multis solemitatibus, & defectibus inventa-
rii, in hac decisione magistraliter disseritar.

S U M M A R Y

Inventarium carens requisitis prescriptis in l. final. C. de jur. delib est nullum.

Aens porest interpretari, & debet esse sollicitus.

- deciso R.P.D. mei Prioli, §. *In quibus cum auctoris legg.
quibus attentis, cō minus potest exinde deduci aliqua con-
firmatio praeatis testamenti.*

Superfluum pariter conseruantur DD. infūster in refellenti-
da observantia, defumpta ex actibüs gestis à Laurentio fra-
tre Matheciali, quia validitas, vel invaliditas testamen-
ti dependet à recefū Maximiliani primi, dispositioni ju-
xta communis adhærente, non à facto Co: Laurenti,
34 a quo iudex normam, ad effectum iudicandi, sumera non de-
bet, & quicquid ipse Laurentius gesferit in statu Urbini,
non habita forsitan notitia nullitatis testamenti, non potuit
præjudicare Comitissam Camillam; que eodem tempore
iudicium super nullitate eiusdem testamenti introduxerat
Vienna, ut ponderat ultima decisio R. P. D. mei de la
Tremoile, §. *Quibus, & seq., & alia R.P.D. mei Prioli,
§. pro cronone.*

Denique nihil obstat, quod versemus in iudicio privile-
giato immisionis. reliciente exceptione turbidas, &
alio rem indaginem requirentes; ita enim turbiditas in praef-
enti non adest, dum clarum est, Marchionissam pro obti-
nenda immisione exhibere debere testamentum legitimum,
validum, & nullio vito notatum; in quo ipsa partes suas
35 non implevit, dum exhibuit simplex folium non rogatum
a Notario, neque sufficiente testium numero munivit, ut
literaliter in testamentis militum praescribitur à recefū
Maximiliani Primi; ideoque si necessaria extrema non ju-
stificavit, immisionem petere non valet, ut ponderatur in
dicti decisibüs cotam Rever. Patre Domino meo de

I *Noventarium carens requisito prescriptis in 1, final. C. de jur.
delib. eis nullum.*
2 *Judex leges condere, & dare non posset, sed Princeps.*
3 *Sed eas posse interpretari, & debet esse sollicitus de eorum ob-
servantia.*
4 *Hoc acceptando hereditatem, de jure veteri digestorum, obli-
gabatur iofidolum creditoribus hereditibus.*
5 *Vnde ad hoc damnum evitandum heredites vel repudiant her-
editates, vel adiutorum diffringunt, idque dabatur ius
creditoribus occupandis, & diffringendis bona defuncti.*
6 *Et propter eam introductionem fuit ius, & tempus ad deliborandum,
ut post illud vel baredes adirent, & iofidolum obligarentur
vel se absinserent, & creditoris bona defuncti acciperent, &
diffringent.*
7 *Tempus ad deliborandum ex licencia pretore, et ad poterat ad
noventem annos, & ex scripto Principis ad annum.*
8 *Sed quia huiusmodi dilatio nec proderat hereditibus, nec credito-
ribus, nisi ex poti concessum omnibus beneficiis dimittirent
hereditates, & post adiutorum grande as alienum emergetur,
quod beneficium fuit postmodum restringendum ad filios milites.*
9 *Potestem tamquam magis omnis salutare, & adiumentum fuit
beneficium adiuvio cum beneplacito legi, & inventarii.*
10 *Et hoc fuisse huiusmodi non concipi possit, ut beneficium
ad debita, sed etiam ad legitata, ad quae veterinare non te-
nebatur.*
11 *Dolores de origine inventarii tractantes recensentur.*
12 *Noventarium introductum fuit, ut prospicere hereditibus,
creditoribus, & legazariis, & quecunq; ipsi defuncti.*
13 *Zares*

- 13 Hares beneficatus est versus hares, omniaque iura hereditaria
 tam activa, quam passiva in ipsum transirent.
 14 Sed tamen per inventarium beneficium, & rationis redditum
 impediat talium actiones confusa, vel confusione effectus.
 15 Et potest hares ipsi credita deducere, & pro eius bona retinere.
 16 Inventarium fuit advenitum ad beneficium hereditum.
 17 Sed talis beneficium exigit, ut contra heredem rigorosum procedatur,
 si formam, & conditio legi inducatur ad effectum
 illud obtinendis non servet, & adimplat, ¶ nra. 22.
 18 Leges beneficiorum non debet, qui illarum circumstantias non
 observat, & ea pernit.
 19 Qui senior comodum, debet & incommodum sentire.
 20 Favorem creditur, & legatorum, atque etiam ipsius defunctorum
 require, ut rigorosus contra heredem procedatur, si legitime
 inventarium non conficiatur.
 21 Passaportis nemini irrogat iuris. am.
 22 Ex alieno non solitus irrogat iuris.
 23 Statutum Florentinum praecepit, quod hares, qui bona heredi-
 taria derivant per quindecim dies, confessur simpliciter
 adiuvio, nec inventarium postmodum confusum est sus-
 finge.
 24 Alias hares tollentia inventarii beneficium reformatur.
 25 Ratio legi potestus uerum, quam legis verba.
 26 Modus praeprescripta legi in confundendo inventariis dictum da-
 tur eis pro forma, ita ut nol minimum emitte possit.
 27 Nec ad omnino excusat vel imperita Notarii, vel minor etas,
 vel fexus mulieris, ¶ nra. 40.
 28 Ex generali locorum consuetudine multa ex solemnitatibus in-
 ventarii non sunt amplius in iuri, & propterea carum em-
 missio non vitiat.
 29 De invencione hares statim sine inventario posse reddere ra-
 tionem bonorum hereditariorum, dummodo absit dolus.
 30 Solemnitas scilicet Veracordia Crucis est modica solemnitas, qua
 posse omittunt in confusione inventarii.
 31 Reliqua autem solemnitas generaliter servantur, nec in de-
 stitudinem abeuntur.
 32 Leges idem obligant, quia iudicis populi recepta sunt.
 33 De confundendo inventarii facti est adhibere solemnitates, que ex
 sylo loci observari solent.
 34 Sed sylos debet plene, & formiter probari.
 35 Forma a lege prescripta in confundendo inventariis debet servari
 etiam deinceps Canonico, & in terris Ecclesiasticis, ¶ nra. 38.
 36 Lex civilis non surserunt peccati servanda sed etiam in foro Ca-
 nonico oppositione non disponente.
 37 Cessante domo celare debet rigor sollemnatum in inventario, in
 modo si enim inventarium conficeri est opus.
 38 In Mutilariis, & trucicibus, scilicet dolis, tamen non ces-
 sat necessitas servandi solemnitates in confusione inventarii.
 39 Et ad summum eis solum competenter restituto in integrum.
 40 Doli effacio tem praeceperit, quando ad parte eius suspi-
 cito proscriptus abeat, & nullum concurreat vinculum occula-
 tionsis.
 41 Hares hereditate mulieris cum uirili adducte presumetur, nisi dos,
 dicitur esse occulatio, & si, nec requirunt inventarii.
 42 Dolus effacio tem praeceperit, quando ad parte eius suspi-
 cito proscriptus abeat, & nullum concurreat vinculum occula-
 tionsis.
 43 Hares hereditate mulieris cum uirili adducte presumetur, nisi dos,
 dicitur esse occulatio, & si, nec requirunt inventarii.
 44 Quando hereditatis confusione in solle stabilitus, quod tamen
 raro accidit, tunc sufficit simplex descriptio ab aliis sole-
 mativis.
 45 Quando nihil, vel parvum in hereditatis reperitur, tunc quis
 expensis inventarii superaret valorem hereditatis, hares ex-
 cuiatur ab illis confusione.
 46 Contrarium, quod etiam attendit quacumque modicata affi-
 hereditarii tem per se confundendo inventarium, Quid si
 predicta opus posse procedere in iure, non in herede, &
 nec minus in iure sit absoluta.
 47 Hares gravatus licet remaneat fiduciommissari ratione reddere
 de omnibus bonis in hereditate reperiatis, tamen non ren-
 tur confusione inventarium, nisi fiduciommissari inferat.
 48 In dolo & fiduciommissari instant, non tenetur servare formam
 prescriptam in legali Codice, iur. delibet, sed sufficit, ne faciat
 eo modo quo tenetur iuror.
 49 Uisque hereditate gravato ad effectum faciendo derractiones sus-
 fragat de scripta facta in libro memoriali, diviso, vel aliis
 aliis formulis.
 50 Sed quia dicta sunt quoad gravatum respectu fiduciommissari,
 non procedunt in herede quondam creditores, & legatorum.
 51 Dolus presumptus semper ad herede, vel omnitem, vel
 minus legitimè confusione inventarium. Qd talis praesumptio
 sufficit, ne eius beneficio non gaudeas.
 52 Nec ignoramus excusat, quia debet hares considerare per-
 ritos.
 53 Inventarium confusum absque citatione creditorum & legato-
 rum est nullum.
 54 Et citatio debet esse cum die, hora, & loco certis, ¶ nra. 58.
 55 Nisi tamen inventarium fuerit judicialiter, & apud alia, quia
 tunc sufficit citatio sis die.
 56 Cognitionis negatione quomodo probetur.

Mantissa Decisio XXXVIII. Lib. IX.

- inventarii, vel portis officiis ut heres teneatur solam per
duplici, referuntur Doctores hinc inde, & ultima opinio ca-
nonizatur tamquam receptor.
105 Hac ratiōne procedit, quando de cetero heres omnes solomi-
nates pacificari adhuc sunt in conscientia inventarii.
106 Vel quando ipse ad oculum ostendit, que & qualis res fuerit
omissa.
107 Sacus autem quando solominantes deficient, nec constat de
quarauit, & qualitate & valore rerum omisſarum, nam
hoc causa non intrat nisi dupli, sed inventarium corrigit.
108 Legatis heredes nubil proſecte ad substantiam inventarii,
quando deficiunt solominantes, & concurredunt omisſiones.
109 Proſectio addenda, & amissio nubil operatur, quando de
tempore confecti inventarii heres habuit nascitur rei omisſa.

DECISIO XXXVIII.

A devitandam executionem mandati reportari per Lu-
cianum super bonis fratribus de Leonetis illius hereditatem, ex-
cepertum idem fratres, quod auctori hereditatem adive-
rant cum beneficio, & inventarii, paratus erant
ad bonorum hereditariorum rationem reddendam, sed op-
ponente Augusto Lucretia: interim defuncte herede de nul-
litare inventarii, disputaret fuit coram Reverendiss. d'el-
l'Olmo Episcopo Conchen, super illius viribus, & pravis
geminis decisionibus, 4. Maii 1699. & 12. Junii 1701, pro-
nunciatum constare de legitimo inventario, & eis locum
redditionis rationis. Quam tamen sententiam in bideriora
audientia ex noviter tam in facto, quam in iure deductis, &
animadversis, infirmantibus est Domini responderunt.

Ornibus quippe causa momentis ad maturum, & accu-
ratum examen revocatis, conroversum inventarium com-
petitum est nullum, & invalidum, utpote carens requisitis
praescriptis in l. final. C. de iur. delib. & in Novell. prima §.
1. Hinc nobis, verbi sicut igitur inventarium, Aut. de hered. & fal-
cid. Nec in stricta iuri censoria subfalsa excusatibus alias
per Rotam in prateritis decifibibus amplexas, quibus
multiplices ipsius nullitatis salvari posse continebatur. Et
antequam descendenter Domini ad recitationem huiusmodi
speciali concepsit beneficium etiam maioribus 25 annis di-
mittender hereditates, si post illas aditas grande as alienum
detegerebatur; quod tamen indultum Gordianus Imperator
ad solos milites restrinxit, ut referunt iustit. §.3. verbi scien-
tia de hered. qual. & differentia.

Imperator vero Justinianus volens adiuvare prefato bene-
ficio non solum milites, sed etiam omnes heredes in uni-
versitate, non tantum, si improvviso iuri post additionem e-
mergit debitus, sed etiam ieronoforo qui invenerit esse,
quam adhuc non adiit, hereditatem; intendente ulterius
oposcere possit, & patet facere demandavit,
ad removendos scilicet abusus, & fraudes, qua ex illegiti-
mata inventariorum confectione dietim experuntur, reme-
diuum aliquod fore simpliciter necessarium. Et quoniam ju-
dici datum non est edere Constitutiones; hoc iure Princi-
pibus competente, l. prima f. Conf. Princip. l. fin. Cod. de legi-
bus: illigique incumbit cura, & sollicitudo deducendi in ob-
servantiam leges, que in omni materia abunde suppetunt,
easque interpretandi iuxta probabilitatem & veritatem sen-
tientiam, & metem conditorum. In l. ita stipulata la gran-
de colum, 11. de verborum obligat. Alex. in l. rei judicata in prime
colum, ff. foliat. marrit. idcirco illud opportunum, & ef-
ficacis in hac re est remedium. Domini crediderunt, reli-
ciendi inventaria, que facta non compertent adamassim
juxta modum a nro Imperatore in dictis Constitutionibus
prefinitum, & in carundem Constitutionem interpretat-
ne sequendas esse opiniones rigidis scribentibus pro nullita-
te inventariorum, eliminatis, & pothabitis laxioribus
pro validitate, quando alias non concurredit statutum, vel
confutetur contra, legalibus requisitis abunde justifi-
ficiata.

Idque iuremerito factum esse inficias ibit nemō, qui o-
missis tritioribus, in memoriam revocet, quia de
causa, et ad quem anem inventarii a nostro Imperatoru-
re fuere adinventa. Literis siquidem proditum est, quod de

jure veteri digestum heredes acceptando hereditates o-
bligabantur in solidum hereditatis creditoribus, tqua doris
ff. foliat. marrit. l. fin. Cod. de iur. delib. Bald. & Alex. in rubr. de
acq. hered. Et cum ex huiusmodi solidali obligatione, pro-
veniente ac inconsulta, & immatura hereditatis additione, pro-
quamplirima hereditibus emergente damna, inde fierat,
quod illi seipsum vel repudiabant hereditates, vel longam
in eis acceptantibus interponerent moram, quia de causa po-
testas tribuebatur creditoribus eundi ad bona defuncti. il-
laque certo tempore transfacto diffracta, l. item art. §. 5
Ex quisus chif. mal. l. sum. propria, C. de b. aut. iud. p. Quod
cum magnum affecter prejudicium tam Reipublice, cui
interfuit ne testamento defunctorum substitutur, l. art. ne-
gore, ff. quodem. se. nam. oper. quam ipsi hereditibus, ne implic-
tentur cum obligationis defuncti fine lucro, in modo cum
propriis substantia detimento; introductum properet aucti-
tus deliberandi, quo mediante, ubi creditores urgebant,
& heres anceps, ac dubius hasfiter, an nisi expeditus esset
hereditatem acceptare, legitimam prator obtinebat potest-
ate concedendi eidem heredi tempus congruum, in qua
quod intructum se reddire posset de virtibus hereditariis, 6
qui tempore elapsi offringebatur heres ad deliberandum, an hereditatem adire, vel repudiare veller. Quod si adiabat,
& statim solidalem affectum obligationem, si vero repu-
diabat, vel nec acceperat, neque repudiabat, & tunc fieret
potestas creditoribus accipiendi boni defuncti, eaque
distringendi, ut habetur in 10. tit. off. de iur. delib. & in leg. 1.
& C. cod. codem.

Quoniam vero medium ex dicto remedio juris delibera-
ndi fatus consultum fuerat hereditibus, & creditoribus; non illis, at-
tentio, quo considerabile erat incommode illud expen-
satis, ut ibi satiferetur, tempus ad deliberandum, quod
ex licentia data Praetoribus triah poterat ad novem tem-
pore, & ex rescripto Principis ad integrum annum, l. art. §. Et hoc 7
quidem. C. de iur. delib. non hereditibus, ex quo utcum-
que intra tempus praesumptum esti excusarent res heredita-
rias, temper tam latere poterat as alienum, & post addi-
tionem emergere, hinc ad parandum signanter huic fe-
cundo notabilis hereditum praesudicio, Imperator Adrianus
speciale concepsit beneficium etiam maioribus 25 annis di-
mittender hereditates, si post illas aditas grande as alienum
detegerebatur; quod tamen indultum Gordianus Imperator
ad solos milites restrinxit, ut referunt iustit. §.3. verbi scien-
tia de hered. qual. & differentia.

Imperator vero Justinianus volens adiuvare prefato bene-
ficio non solum milites, sed etiam omnes heredes in uni-
versitate, non tantum, si improvviso iuri post additionem e-
mergit debitus, sed etiam ieronoforo qui invenerit esse,
quam adhuc non adiit, hereditatem; intendente ulterius
oposcere possit, & patet facere demandavit,
ad removendos scilicet abusus, & fraudes, qua ex illegiti-
mata inventariorum confectione dietim experuntur, reme-
diuum introduxit remedium, illud nempe adeo in ore om-
ni famigeratum, aecundit hereditates facto sollemni
inventarii honorum defuncti, iuxta certam formam per ipsum
praeceptum; et non tantum, si improposito iuri post additionem e-
mergit debitus, sed etiam ieronoforo qui invenerit esse,
quam adhuc non adiit, hereditatem; intendente ulterius
oposcere possit, & patet facere demandavit,
ad removendos scilicet abusus, & fraudes, qua ex illegiti-
mata inventariorum confectione dietim experuntur, reme-
diuum aliquod fore simpliciter necessarium. Et quoniam ju-
dici datum non est edere Constitutiones; hoc iure Princi-
pibus competente, l. prima f. Conf. Princip. l. fin. Cod. de legi-
bus: illigique incumbit cura, & sollicitudo deducendi in ob-
servantiam leges, que in omni materia abunde suppetunt,
easque interpretandi iuxta probabilitatem & veritatem sen-
tientiam, & metem conditorum. In l. ita stipulata la gran-
de colum, 11. de verborum obligat. Alex. in l. rei judicata in prime
colum, ff. foliat. marrit. idcirco illud opportunum, & ef-
ficacis in hac re est remedium. Domini crediderunt, reli-
ciendi inventaria, que facta non compertent adamassim
juxta modum a nro Imperatore in dictis Constitutionibus
prefinitum, & in carundem Constitutionem interpretat-
ne sequandas esse opiniones rigidis scribentibus pro nullita-
te inventariorum, eliminatis, & pothabitis laxioribus
pro validitate, quando alias non concurredit statutum, vel
confutetur contra, legalibus requisitis abunde justifi-
ficiata.

Idque iuremerito factum esse inficias ibit nemō, qui o-
missis tritioribus, in memoriam revocet, quia de
causa, et ad quem anem inventarii a nostro Imperatoru-
re fuere adinventa. Literis siquidem proditum est, quod de

nello in commentariis juris civitis lib. 7. o. 3. ferri per rotum, ubi ex-
pliatur prima Constitutio Justinianea relativa dicta leg. fin.
C. de iur. delib. & nonnulla etiam hautius a Fabro de error.
Pragmat. decad. 2. error. 4. & 5.

Ex qua narratione historica legali deprehenditur causam
finalem introducendi inventarii fulsis ad proficiendum
hereditibus, creditoribus, & legataris, ac demum morien-
tibus, ut ipse Imperator respecti prospecti favoris lega-
torum, & defunctorum exprestis in fine dictis Novello
hinc elegantibus verbis, ibi - Hac nos, ut communiter
omnibus presenti hominibus, & seriphis, quaevis & viventes
reliquis potius, & defecione quam securitate moriantur, scientes,
quia voleamus etiam sepulchrum ministrabis, & quemcum illi dispe-
sint, ad effectum ipsa perducet, & generaliter de omnibus pre-
fatis causis tradunt Petrus Anchuanus consil. 95. n. 2. Monti-
cul. de iur. 9. 227. per tor. Phanuc. 9. 237. n. 4. ubi concord.
Add. ad Pamphil. dec. 75. n. 9. cum seqg.

Recitat autem causa, ob quas Justinianus inservit in-
ventarii, suadent, adhibendum esse summum rigorem
in exequenda pena obligationis solidalis inficta adversis
heredes, aut illud absolute non conficiens, vel juxta for-
matum adamassum per ipsum in dictis Constitutionibus facili-
ram non facientes. Siader profecto rigorem beneficium re-
ceptum ab hereditibus, quod grandius esse nequit; factio-
namque inventarii non amplius, ut ante a iure veteri,
cognitum heredes inconsoluti, ac immaturae acceptando he-
reditates, obligationem solidalem pro aliis defuncti
in se affluisse, opusque non habent petendi tempus ad de-
liberandum, quod seipsum non suffragabatur propter debita defuncti, qui post additionem emergere contingeret;
statim enim mortuo testatore ad iure possunt hereditatem ne
formidante, & periculo se illaqueant debitis heredita-
ris. Et quamvis aedictus cum inventario sibi veri heredites
ad effectum, & convenienti valeant a creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in
illum trahiantur, ut contra Casian. in confess. Bv. gaudiis,
probat Phanucc. de iur. 9. 242. S. Verius tamquam opinio;
reddita tamen ratione bonorum hereditariorum non ob-
stringunt, nisi quatenus vires hereditarie fideles in in-
ventario descripti patientur, impeditaque vel confusio ju-
rium, ut communiter opinantur Doctores pleno calamo re-
lati per Aeden. Pamphil. dec. 75. n. 9. seu effectus confusio-
nis, que de iure veteri per additionem inducetur, ut opti-
metur, & explicat Faber. de error. Pragmat. dicta Decad. 2. sr.
ror. 5. per tor. iust. in�ar. in�ar. creditoribus defuncti,
urque omnes eiusdem actiones tam actives, quam passives in

obiuganda, & fugienda est connivenzia, ut imo addenda est legibus Imperatoris nova lex omnes possibilis heredum malignitatem impediens, prout laudabiliter addidit, legibus etiam communis derogando. Statutum Florentinum per Doctissimum Castrensem compilatum, in quo sub Rubr. 29. de hereditate, & hereditate, disponitur, quod heres malefus maiorum 18. possidens, seu detinens bona hereditaria, post 15. dies a die obitus testatoris hereditatem simpliciter adivisa censeatur, ut etiam si conficeret inventarium, adhuc eius beneficio gaudente minime potest refert idem Castrensem. 1. 24. fideicommissum, s. f. d. n. 4. Ger. Spin. in administrationibus ad idem statutum manipularis, Phanuc. de invent. p. 7. n. 104. cum seqq. di. seq. 3. 4. n. 20. in fine. & d. c. 19. n. 6. & seq. de Marin. tom. 2. v. 25. Card. de Luc. de hered. & hereditate. d. c. 16. n. 2. & 7. n. 7. & d. c. 17. n. 10. Rot. de. 82. p. 9. recent. & etiam i. o. Idemque statutum auferentis beneficiis inventarii, ad eum in Civitate Pappa, ut testatur Roland. de invent. p. ultima vers. Papa extat. Costa de sciens. & ignor. d. c. 37. n. 10. etiam in Civitate Corteone. Ridolph. in prax. p. 1. cap. 9. n. 13. & in Civitate Mediol. teste Card. de Lucca. de hered. d. c. 17. n. 3. & generaliter de his statutis Baltazar. Thoma finis de invent. it. 17. n. 1. & seq. Concio. de hered. art. 1. n. 416. & 417.

Ex parte porratis, & causa motiva, ac fundamente praeclarorum Constitutionum Imperialium, ut ad evidenter pandunt illarum conditorem volvitur summi rigoris adhibitionem in conficiendis inventariis, etiam si talis rigor verbis expressis non praecipit, cum rationes animative legis efficacius, & potentius precipiunt, quam ipsius verba. Rimini. Jun. conf. 67. n. 13. & seqq. & 749. n. 26. Cioff. conf. 8. n. 20. lib. 1. cum aliis collectis in Responso Juris R.P.D. Severoli in causa Florentina de Ricolis, s. 37. & 38.

Imperator tamen recte intelligens, quod inventaria tunc demum submoverent tot damna, & incommoda, quibus ante iura veteri auctoritate subiectebantur heredes, creditores, legarii, & defunctorum voluntates, quoties solemniter, ac fideliciter ipsum inventarium constitueret efficit; idcirco talen rigorem expresse, & litteris admodum claris indicavit, & demandavit, dum ea omnia, quae adhibenda, & servanda esse scriptis in conficiendo inventario, praecipit per modum forme, ut patet ex dicta l. h. n. 5. Et si illi quod. Et si praeiam observacionis inventarii facienda solidiorerint, hereditates sibi periculio habent, & ibi Glos. in verb. soliderintur, sic explicat, id est in fiducia omnia Capitula observaverint, & melius in s. Si ergo ab ipsi se vero quod adiuvet, vel se immisceret, ne prefereat, vel absentes, inventarium facere distulerint, & datum iam a nobis tempus ad inventarii confirmatione efficerint, tunc ex ipso, quod inventarium fecundum formam praefectionis non fecerint, & heredes efficiuntur intelliguntur, & debet hereditaris insolidum observari. Et in dicta novella 1. s. Hinc nobis veris, si vero, ibi. Si vero non fecerint inventarium secundum hanc figuram, sicut praedictum, non retinetur falcidiam, & paulo inferius, sed dubit si panam exactio fuit malitigata, cur transfenderet leges, ex quibus causis omnia agnoscebantur. Ex quibus verbis communis est Doctorum sententia, modum praefectionis ab Imperatore in conficiendis inventariis datum fuisse pro forma, ita ut deficiens etiam in syllaba, careat beneficio legis, cum formam nihil addi, vel detrahi posse, & omisso etiam in qualibet minima parte vietum actum, ita omisso generalibus in specie traduntur. Spec. tit. de instrumentis, editio 1. p. 15. vers. Dicamus ergo inventarium ruin. subiacere, quod coram, qua de iure requirentur, in quo deficiuntur. Bart. d. l. n. 5. Cam. igitur n. 5. in fine, ubi ait: illam efformare inventarii, in qua si quid deficeret, inventarium non valeret. Paul. de Castro in eadem legi finali ante n. ubi quod inventarium subiecta rupta, etiam minimum omittatur. Bald. Aubert. sed cum testator n. 8. vers. alii dicunt. C. de leg. saleid. ubi quod in confessione inventarii qui constat in syllaba, cadit a roto. Abbas conf. 73. n. 5. & egregie G. 57. n. 7. p. 3. & magistratus liter. Rot. de. 72. n. 11. cum seqq. p. 2. divers.

Nilque referit, si per errorem aut imperitum notariorum, vel aliam simplificatio heredum sit omisna forma, quia adhuc inventarium effet nullum, & invalidum. Neque percutit minori, & mulieri, quia in his, quis introducunt sunt, vel pro forma actus, vel ad tigorem iuri conservandum, nemini parvus imperit enim, hisco incontingens consulere debet jurifconsulito, & peritos. Scriptentes in l. iuris ignorancia, q. qui admitti ad bonorum poss. & intra quod tempus, & in propriis terminis Bart. conf. 154. n. 2. d. l. 15. leg. final. g. 3. n. 6. Jaf. ibidem n. 2. Alexander. conf. 175. n. 6. Natt. conf. 175. n. 22. libr. 3. & d. c. 574. n. 11. codex libr. 3. Grat. d. c. 604. n. 11. Odd. de restitu. in integr. q. 9. art. 8. pe. 10. Ror. laudata decisio 72. n. 17. p. 2. diversorum, cum aliis relatibus per Concio. de hered. artis. 1. p. 293. cum seqq. & in fin. s. dies dimid.

Nec obiciatur, quod ex generali locorum constitutione plerique scrupulose solemnitates praescripsi in dicta l. fin. recensent ab Aula, & non sint amplius in usu post Roldanum dixit Bald. in d. l. Final. in principe. 13. C. de iur. delib. Paul. de Castr. in endem log. s. Cam. igitur n. 3. Quod quo in subiecta 29. materia attendenda veniant statuta, & confiustudines locorum particularium, ut ex pluribus probat Honded. conf. 53. n. 3. & 5. vol. 1. Maxime in foro Ecclesiastico, & in terris Ecclesiasticis, in quibus servatur jus Canonicum, secundum quod magis attendenda est veritas, quam nimis scrupulosa sollicitas, adeo sufficiat servare iustitiam naturalem, ne bona fortis, & celante metu, & pr. sumptuose doloso occultationis, necesse non sit adhibere solemnitates; immo etiam in fin. inventario heredem posse reddere rationem bonorum defuncti, necnon ad puniendum negligientiam, & oscitanciam omnitemnis legitimam, & solemnem illorum descriptionem, servari utique debent de iure Canonico: maximè quia non solum in Sacra Canones non adveniatur legibus civilibus, sed bene convenient cum iis, que disponuntur in e. Raynayns. s. penul. in fine de regim. ut in specie bene notavat Adden. ad d. c. 192. n. 16. & 169. p. 9. ree. Rota. d. c. 72. n. 49. p. 2. divers. Et contraria opinio ad summum obtinere potest in foro pienientiali, de quo nostrum non est inquirere, ut ex Bald. in d. l. fin. distinguit dictus Adden. ad dictam d. c. 192. part. 9. ree. Thomafin. de invent. titul. 15. numer. 25. & 67. Phanuc. in eodem tractat. p. 8. n. 1. & seq. Concio. de hered. art. 1. numer. 270. cum seqq. & 9. 275. Nec demum turbat, quod pro iudicando inventariorum validitate inquirendum sit, ac solemnitates, & requista praefixa in sapè dictis constitutionibus Justinianii omisita fuerint dolose, ita quod dolente, excusanda veniant illarum omisiones, cum celante metu, & pr. sumptuose doloso occultationis, non sit necesse adhibere solemnitates; quinimum exultante dolo, nec ipsum inventarium solemnem conficeret opus, ut præter deducatur per Ridolphin. in prax. d. c. 6. p. 1. n. 60. & 61. traditum Mans. conf. 1. n. 60. Rot. de. 387. n. 17. coram Duran. & d. c. 42. n. 5. coram Royas. Propositio siquidem in abstracto summa, quod celante dolore non requirantur solemnitates requista de iure civili in conficiendo inventariis, adulterarii, & coniunctio. & concubinato, & concubinatu alienatum, S. Tribunal si plus dicit non esse necessarium inventarium solemnem, sed sufficere descriptionem factam in libro memoriali in divisionibus bonorum, & similibus documentis, ut specialistes dixit in aec. 1851. n. 1. coram Cocein. d. c. 320. n. 8. & 9. & coram Priolo, & plen. ac hen. in d. c. 595. num. 4. p. 19. rec. tom. 2. in Romana detractionum 23. Martii 1585. s. Non obstat, coram ho. me. Benincasa. & in d. c. 21. n. 18. coram R.P.D. meo Ansaldo, ac passim in aliis: que autem dicuntur de herede gravato respectu fideicommissarii, locum non obtinere in herede respectu creditorum, & legatariorum, quia illi non, & non solum Imperator in l. fin. & in novella 1. praefixi modum conficiendi inventaria sub recita forma, & cum poena amissionis tam conspicui beneficii, si illam non obseruantur, ut notavat Castr. in d. l. cum tale. ff. de condit. & demonstr. & omnes praecitati, & lignantur Gratian. d. c. 215. n. 6.

Præscindendo autem ab herede gravato, & tute, ac etiam ab enarratis caibus, vel aliis similibus, in quibus certius constat valeat de statu hereditario, ita ut remaneant impossibilis moraliter suspicio occultationis, & subreptionis bonorum, ac per consequens redatur omnino superfluum inventarium, excusanda non solum heredes illud, vel non, vel male, & contra formam traditum ab Imperatore conficientes. Existentibus namque in hereditate præter stabilia, censibus, cambiis, iuribus, & actionibus, mobilibus, resbusque se moventibus, quorum occultatio est facilis, tunc nunquam omittentes inventarium, seu illud conficiens extra formam iuris, salvari potest à dolo præsumpto, quod bona occultaverint, & subripuerint, qui dolo præsumptus sufficit, cum sit verus dulos, ut post Bart. in l. quod Novia, tradit in puncto Honded. conf. 35. n. 46. cum seqq. vol. 1. & semper in dolo esse præsumptum, qui non facit id, ad quod de iure tenetur, præferint in iis, in quibus ius certam tradit formam omnino servandam. Cellulodi præsumptio non solum viget contra eum, qui scienti omisit facere id, ad quod tenebatur, sed etiam si ignorante omisit, quatenus ignoranter non esse iustissima, quia neque ignorans non potuisset adire peritos, ut ex pluribus probant, & exornant Natt. conf. 574. n. 1. lib. 3. Cephal. conf. 65. n. 8. & seqq. Honded. d. c. 35. n. 22. cum pluribus seqq. Nec deficient Doctores tenentes talem præsumptionem esse iuris, & de iure, quia non admittit probationem in contrarium, nisi flante sola pars conscientie, ut ex pluribus firmat Gizzar. d. c. 58. n. 6.

His sic in abstracto deductis etiam pro futuris casibus contingibilibus, in quibus, ut dixi, DD. servandum esse rigorem conferunt faciendo iustitiam Constitutionibus Justinianis in d. l. fin. & in novel. 1. deveniente in specie ad nullitates, quibus vim est scaturere praefatis inventariis; multiplices equidem apparuerunt infamias quarum prima est, quod non fuerint citati creditores, & legatarii, sine qua citatione inventarium est nullum, novel. prim. s. Hinc nobis. Aut. de hered. & falcid. in Aut. sed cum testator. Cad. ad leg. saleid. Et quamvis dd. Aut. loquantur de citatione legatarii, & fideicommissarii, & non creditoribus, proinde lat. in fin. 3. notaverit non reperiendi legem dicentem, quod creditores diversi.

sunt citandi, & sequitur Phanuecius de invent. q. 240. sub num. 4. inter tractat. divers. attamen. Glossi in eadem leg. sive. vers. Cæterorum. & in verbis. sed cum refor. verbi. Legatariorum. & in s. Si vero absunt. verbi. aliqui de hered. & faleid. docui creditoribus citandos esse. quia si legari. & fideicommissarii. qui des loco tractant. sunt citandi. tantò magis vocandi sunt creditores. qui tractant de domino. ut etiam advertit idem Jafon. in dicta leg. huius. n. 3. vers. requiratur. ubi allegat Bald. ibidem. colum. 4. & 5. est communis opinio de qua Abb. conf. 73. n. 7. lib. 3. Phanuecius de invent. 2. n. 18. Roland. codex tract. p. 3. cap. 23. Salust. Tyber. in praxi lib. 1. cap. 5. n. 6. Hodierna g. for. 5. n. 17. 16. Thefaur. q. for. 277. n. 22. Rot. coram Bich. dec. 469. n. 4. & in Romana censu 16 Januarii 1688. §. Nullum usum est. coram Reverendissimo Hervault. Episcopo Turonum. & in Romana reditio nationis. §. dubitatum. coram Eminentissimo Domino Cardinali Caprara. Et quidem requiratur citatio ad diem. horam. & locum. ut tenet Doctores per text. in. 4. aut qualiter. §. i. if. quod si. non clam. & ratio est. quia inventarium iuxta suam originariam naturam est actus extrajudicialis. & in extrajudicitalis requiritur citatio pro die. et hora certa. Alexan. conf. 33. n. 9. lib. 1. Ridolphin. in praxi. 1. c. 9. n. 48. Contraria procedentibus. quando inventarium fuerit factum. prout fieri potest. 55 judicialiter. & apud placitum. in quibus causibus substantier citatio erit finis die. ut assignata ratione differentiae profinatur ex pluribus Ridolphin. d.c. 9. m. 54. cum seqq. Add ad Pamphil. dec. 73. §. Tamen in Urbe.

Non fuisti in causa presenti. citatos creditores. & legatores. evincatur ex depositione duorum testimoniis afferentibus. acfessisse ad officium Notarii. qui inventarium exaravit. & recognovit illud carceri. præfata citatione 36 pro diechora. & loco certo. ex qua depositione probatur negativa citationis. imò ad eam verificandam sufficit illam non exhiberi. nec confare de relatione facta per numerum super ipsius executione. Rot. coram Puteo decif. 187. n. 1. lib. 3. cor. Gregor. dec. 426. n. 2. coram Burrat dec. 191. n. 3. Abficio eo. quid concludat relationem citationis. cuique executionis afferenti Notarii. qui fecit inventarium. quod expectata fuerat hora intima afferens creditoriibus. & ius habere prætentendum in dicta hereditate. ut confab ex schedula per Honuphrium Zoinam Curia Capit. Mandatarium subscipta. Quia notario afferenti aliquem fuisse citatum. prout in schedula. non creditur. nisi schedula reperiatum in actis registrata. Parif. conf. 31. n. 14. lib. 4. Uber. dec. 57. n. 102. Rot. dec. 355. n. 1. 1. 1. 1. & dec. 112. n. 3. cor. Pen. G. dec. 71. n. 4. coram Merlino.

Prout res saluatoris defectus citatio ex alia citatione executa sub die 25. Novembris 1677. Quoniam talis citatio non continetur monitionem pro die. & hora certa. in quibus inchoari. & perfici debet inventarium. ut requiratur ex supra deducit. quibus additur Rot. in Romana Annua Gratian. 1703. §. Nullitas. cor. R.P. D. meo Scotto; fed monies a creditore ad comparendum. & videndum ad iuri controvarem hereditatem cum beneficio legis. & inventarii. dictumque inventarium confidendum. & in illius termino heredes illam adverterunt. promittendo inventarium quamprimum legitime conficeret. super qua simplici facienda additione hereditatis. Iudex sum interposuit decrevum. Unde talis citatio non potest gerere vices illius necessaria ad confirmationem inventarii. quod in causa præfatae ceptum fuit sub die 2. Decembri ejusdem anni. & 59 secunda nullitas inventarii refutatur. ex quo ut supra enunciatum est. illud crepsum fuit sub die 2. Decembri 1677. & terminatum sub die 29. Junii 1678. & sic post sex mens. & ultra. & tamen de iure communi. juxta disposita per Text. in lib. 3. §. Sin autem dubius. C. de iur. delib. inventarium perfici debet intra dies 60. computando a die ad iunctionem. juxta benignorem sententiam. quatenus sentent Soccini. Jun. conf. 19. n. 20. lib. 3. Grat. disp. 563. n. 26. Ridolphin. in prax. 2. cap. 9. n. 32. Rot. coram Cavaller. dec. 310. n. 6. & in recent. dec. 118. n. 5. p. 12. & in Bonon. fideiunctionis 15. Junii 1699. §. Hinc autem. coram Rev. P.D. meo Lancetta; vel à die sententie. ut tenet Phanuc. & aliis. quos explicat. & conciliat Ridolphin. dicto cap. 9. dictio n. 33. cum seqg. Et iuxta Constitutionem S. Pli V. renovatam in Bulla sancte memorie Pauli V. sub tit. de iudice. in causa. civil. n. 1. cum ageretur inter præfates. ab solvendu erat in causa nullitas inventarii refutatur. omnis difficultas quod excusationem utriusque nullitatis. quia Notarii subscriventer actum adiunctionis. non verò inventarium. Unde talis subscrifio non potest inservire. & supplere vices injunctio de solemnitate requisitus per text. in lib. 1. ipso adiunctione inventarii. ex traditis per Rot. coram Dunozetti. Sen. dec. 161. n. 10. cum seqg. & in punto notavit Gratian. dicto. for. cap. 767. n. 28.

Et certo certius crediderunt DD. esse irrefragabilem

reclamabatur. quod sub dictis diebus fuerit completem & terminatum inventarium. cum de hoc nullum habeatur verbum in dicto libro receptorum. Ceterum dictæ enunciative redduntur errores ex lectura ipsius inventarii. in quo non habetur expressum. quod sub dictis diebus facta fuerint secessiones. unde ad salvandas falsitatem dicendum. quod enunciata secessiones effellit. que facte fuerant de mense Decembri. & exprefit. ac descripta sub dictis diebus 68 mensis Januarii. quia sub illis fuerant per heredes soluta Farin. de faleitate. & finalia. 153. n. 192. & seqg. Cyriac. contr. 131. n. 47. & seqg. Rot. coram Pamphil. dec. 70. lib. n. 4.

Tertia nullitas resultat ex omnia subscriptione heredium. vel legitimis procuratoris. que subscriptio est altera ex 69 lemmitatis. quas pro forma exigit. Text. in dicta leg. fin. §. Sin autem dubius. vers. subcriptionem. & tradunt communiter Doctores ibi. & late Roland. ad invent. p. 3. c. 48. Mantic. ed. trax. 7. principali. n. 56. vers. decimo tercio. Phanuec. ad. 183 p. 3. n. 66. Thel. 1. 10. 8. lib. 1. Rot. dec. 72. n. 7. & 10. p. 2. dico. 70. & coram Dunoz. Sen. dec. 261. & in Romana annua præstatio. 7. Martii 1703. §. Disficiat. coram R.P.D. meo Scotto. Non attentes contraria afferentibus. quod haec subscriptio hereditis sit nimis scrupulosa subtilitas. & de generali confundetur non servetur. ut pra. carteris dixit Rot. dec. 84. n. 10. coram Cavalier. quem sequitur Ridolphin. dicto cap. 9. num. 75. Quia quando lex est clara. & non admittens interpretationem. debet ad amissum servari. five sit benigna. five dura. five scrupulosa. five larga: Principium enim est præcipere. & subtilis parenti gloria relicta est. ajetab. Coriulus lib. 6. annal. & Jurisconsultus in proprio bene notavt. durum est. sed lexe est. in l. prædicto principio. §. g. q. & quibus. & Judex. qui habet iudicare. non debet esse elementum ipsa leg. §. Operis. in lib. de iudic. col. 6. Quod verò de confusione generali non servetur talis confutatio. est propositi. 71 tio. quia non probatur. nec Doctores attestanti de confusione deferendum est. nisi aliquid aliud præter ejus dictum alterat. ex traditis per Rot. coram Card. Mantic. dec. 358. n. 6. & in Barichonino. beneficiorum. 15. Aprilis 1704. §. Nec dicatur. coram me. Contraria verò Doctores affirmantes neferiam non esse subcriptionem hereditis in inventario. amplius valent in inventario factio judicialiter. & apud acta; scilicet verò in extrajudiciali. ut ex Bald. Roland. & allis. dixit Rot. dec. 371. n. 2. coram Seraphin. & dec. 75. 73 n. 5. coram Pamphil. & in istis terminis erat causa. dec. 384. coram Cavalier. & dec. 597. n. 1. par. 4. recent. & melius dec. 331. n. 17. p. 5. recent. cum aliis per Ridolphin. dicto cap. 9. n. 71. & 75.

Quarta nullitas emergit. ex quo loco creditorum. & legatorum absentium non fuerint adhibiti tres testes præfisit. litteraliter text. in novella 1. §. Hinc nobis. vers. 1. verbi. 74. abficio aliqui. sub. de hered. & faleid. que solemnitas cum etiam clara. & litteris rotundis præscribitur à iure. nemo est. qui eam neferiam non est. vel tercupiofam affirmet ut uno ex traditis Phanuc. ad invent. p. 3. n. 74. Thefaur. dec. 9. p. 20. n. 15. lib. 1. Rota coram Dunozet. Jun. dec. 16. n. 7. ubi ante lib. n. 8. constitutus contrarius istius Curia Capitolina. & dec. 739. n. 5. coram Card. Cero. & in dicta Romana annua præstatio. §. Er domin. coram R.P.D. meo Scotto. Et contraria affirmantes procedunt quoad legatarios. & creditores citatos. qui non posunt ex ipso. quod fuerint moniti ad interveniendum. non intervenient in confirmatione inventarii. allegare defecum trium testium. ex conflatis nullitatis inventarii refutatur. ex quo ut supra enunciatum est. illud crepsum fuit sub die 2. Decembri 1677. & terminatum sub die 29. Junii 1678. & sic post sex mens. & ultra. & tamen de iure communi. juxta disposita per Text. in lib. 3. §. Sin autem dubius. C. de iur. delib. inventarium perfici debet intra dies 60. computando a die ad iunctionem. juxta benignorem sententiam. quatenus sentent Soccini. Jun. conf. 19. n. 20. lib. 3. Grat. disp. 563. n. 26. Ridolphin. in prax. 2. cap. 9. n. 32. Rot. coram Cavaller. dec. 310. n. 6. & in recent. dec. 118. n. 5. p. 12. & in Bonon. fideiunctionis 15. Junii 1699. §. Hinc autem. coram Rev. P.D. meo Lancetta; vel à die sententie. ut tenet Phanuc. & aliis. quos explicat. & conciliat Ridolphin. dicto cap. 9. dictio n. 33. cum seqg. Et iuxta Constitutionem S. Pli V. renovatam in Bulla sancte memorie Pauli V. sub tit. de iudice. in causa. civil. n. 1. cum ageretur inter præfates. ab solvendu erat in causa nullitas inventarii refutatur. omnis difficultas quod excusationem utriusque nullitatis. quia Notarii subscriventer actum adiunctionis. non verò inventarium. Unde talis subscrifio non potest inservire. & supplere vices injunctio de solemnitate requisitus per text. in lib. 1. ipso adiunctione inventarii. ex traditis per Rot. coram Dunozetti. Sen. dec. 161. n. 10. cum seqg. & in punto notavit Gratian. dicto. for. cap. 767. n. 28.

Et licet pro contraria opinione. quod inventarium non sit nullundum. quando mobilia sunt de scripta confusa. & sine prædicta specificatione numeri. ponderis. & mensuræ. allegantur plures autoritates. et signanter Hondius. dicti. ad Theatr. de Luca Vol. III.

Mantissa Decisio XXXVIII. Lib. IX.

ans. 53. per rot. lib. 1. Hodiern. corrou. 5. per rot. Ridolphin. in praxi. p. 1. cap. 9. num. 57. 73. & 101. & c. 3. p. 3. n. 180. cum aliis plena manu allegatis in una Bononiens. Bonorum 15. Martii 1697. s. Attariorum coram bo. me. R. P.D. Pio. Tamen ferre omnes recognita, vel loquuntur de estimatione Bonorum mobilium aferentes talem estimationem non requiri pro forma: Et in hoc forsan bene dicunt, quia talis estimatione aliunde haberi potest: ut notat Faber. de error. pragmat. dij. 2. error. 2. per rot. Hodiern. d. c. 5. n. 30. Ridolphin. d. ph. 3. p. 3. n. 180. s. Et ob id. & sed nos. Vel loquuntur in terminis, in quibus adeo confutato legitime iustificata non deferibendi mobilia modo prædicti, vel quando heredes sine dolo, & fraude fecerint dictas omisiones. Et in hice secundo, & tertio casu ferre omnes loquuntur Auctoritates contrariae.

*Verum enim verò quod spectat ad confutatiōē locorum, licet dicta Decisio in Romana Pecuniaria coram Pio 5. I. am. designe firmat, quod de confutatiōē generali in inventariis fieri non soleat distincta mobilium descriptio cum ponderi, numero, & mensura; tamen Doctores per illam citari loquuntur circa descriptionem estimationis, & valoris, dum omnes reprobant Salicetum in *Tutoris nūm. 1. & 12. C. d. admissim. Tūtula*, qui talen estimationem necessariam esse credit. Securus vero circa adnotatiōē ponderis, & mensurae, & in hice terminis descriptionis valoris loquuntur Giovagnon. cor. 20. n. 14. lib. 2. Mans. cor. 269. n. 36. Mafin. de confess. 9. 3. n. 16. Saniat. corrou. 49. n. 56. Rota Januen. det. 35. n. 3. & det. 53. n. 22. Armezan. & Ridolphin. d. c. 9. n. 57. Unde fit quod allegans confutatiōē non deferibendi mobilia cum numero ponderi, & mensura, teneat illam concludente probare cum requisitis supra traditis p. 18. & de facto Hond. d. in dictis. 53. deducens confutatiōē particularē Civitatis Perusia illam fatigat concludenter probare.*

Caterūm materia rigorosè prout oportet discussa, quamcumq[ue] inconcūsū sit Sententia Doctorem confutatiōē posse derogare solemnitatibus requisitiis in inventario, ut supra latē firmatum est sub d. 5. 18. Tamen illa intelligenda est de solemnitatibus extrinsecis, sc̄us vero de istis substantialibus, & quidem nutritivis peccatis, & indumentibus probabilitatem ad peccandum. Quomodo enim admitti potest confutatiōē ut in hereditate, in qua adfuit gemmae, res aureae, & argenteae sufficiat describere in generali E. G. sine specificatione, an sit Adamantibus constrūctum, cuius ponderis, & cuius qualitatis. Sex valva argentea sine ponderis, & stratura specificationibus. Capitum unum super pollestium sine expressione numeri, & qualitatis sc̄. Talis certe modus describendi mobilia evidenter si præterea occafionem heredi fraudulenti creditores, & occulandi, ac spuriū bona, & aperitorum via malitiae, bene probat præludat. Natt. cor. 576. n. 19. Vel pluribus melius probat tamē confutatiōē eliminandam eam, & non posse de iure substantiā, ut evidenter nutritivam peccatiōē text. in cap. de confut. & post eum Grat. tom. 4. dīct. 767. n. 10. Hodiern. corrou. 5. num. 5. Suntque realiter adeo efficaces, & solide rationes Nattae, ut Hondo. d. in dict. cor. 53. quamvis illum impugnat, tamen in hac respectu validitatem dicta confutatiōē nihil adducit, imo sub nūm. 15. dubitat de illius validitate, & recurrit ad bonam fidem heredes se conformantis cum loci confutatiōē.

*Discutendo verò de hac bona fide, quae est lignum, ad quod omnes defendantes inventaria nulla, & facie adversus formam traditam ab Imperatore, solent recurrere, quando sunt oppresi clara Texitus littera; bona fides semper a se dicitur, quando quis non facit, quod de iure facere tenetur, non obstante, quod Imperator non exigat in l. final. descriptionem mobilium cum dicta specificatione; quia in spiritu, ut diximus hoc præcepit, & in hoc clara est malignitas hereditis, quia licet fervaverit verba legis in describendis bonis mobilibus, tamen eius veram, & obviā interpretationem ponendi res singulas sub debitis demonstrationibus fraudulenter noluit observare, nam infra dictam legem facit qui parendo verbi legis, & sententiam eius circumvenit, *I. contra legem, f. de legibus*; ubi Baldait, quod est magis dolosus, qui legem circumvenit, quam qui factit contra legem precepta, adeoque magis punibilis est circumventor, quam inobedientis legis, ex quia mortale est illius calliditas, bene Natt. dīct. cor. 575. numer. 5. lib. 3. & melius numer. 13. quem sequitur Hondo. cor. 54. numer. 24. lib. 1.*

Et in eo tantum casu bona fides suffragari posse videtur

heredi confusus, & sine debitis specificationibus describenti mobilia, quando agitur de hereditate notoriū Pauperis, vel quoties doceri potest aliunde clarē, & concuderent de vera identitate, & qua mitate mobilium existentium in hereditate de tempore obitus testatoris, alias semper militare debet præsumptio dolis per ea, quae dicit Rota in Bononiens. 85. Fideiūsūs 13. Maii 1701. s. Quoniam coram Eminentissimo Capraro, & in Peruina Pecuniaria 8. Februario 1706. s. Non obstat coram R.P.D. meo Priolo, & impudenti fibi heredes, si non solidarunt observationem legis, adeudo Peritos illam sc̄ientiae, nec certe conqueri possunt de rigore, fixe-rectum ad magnum, & grande beneficium, quod eisdem resultat ex confectione legitimū inventarii, que in comoda ante illius introductionem patet, de quibus latē supra. Et in omni casu quando hac opinio estat rigorosa, quoammodo ferre debet rigorem, qui rigor scriptis pre-86 fatur equitati non scriptis, iuxta notat in l. placit. C. de iudic. & confidatur Natt. dīct. 575. s. fin. & Roland. à Valli dīct. cor. 73. pariter in fine, & cum ito rigore proceferunt veteres juris Consulti, & nostrum Tribunal in Decisiōēs antiquioribus, us signanter pater ex dīct. 72. p. 2. dīct. decī. 35. dīct. 1. et dīct. 149. p. 9. rec.

*Ast in casu presenti non sunt dolis prorsus expertes heredes ratione dicti confusus adnotatiōē mobilium. Certum namque est, quod in hereditate controveria existebant picturū non obseruū nominis Artificis, dum Brozzolus testator in suo testamento plura fecit legata Tabularum celebris Saltatoris Rose, quarum nulla fit mentio in Inventario, que 87 argumentum, & confusa picturā existebant descriptio boni fidei. Quod autem dictorum librorum descriptio fuisset necessaria ad evidētiā patet, ex quo in illis plura existebant adnotata credita ad Brozzolūm spectantia, que nec per umbras descripta leguntur in Inventario, atq[ue] inter cetera alterum aderat sc̄. 49. com. DD. de Mutis, ad cuius computū heredes quādam ferri partitas exegerunt ex omissione autē librorum hereditatorum, in quibus adnotata fuit credita. Inventariū efficerūt nūl-88 lum, & nunquam potest valari a domo omniū huiusmodi, quod heres, ut in casu aliquod ex dictis creditis exigit, & in propriis usus converit, ut apposite firmat Rota in Romana Pecuniaria 7. Martii 1701. s. *Postquam quid*, coram R.P.D. meo Muto, ex quibus libros in universum exhibere semper derrectavat Malcard. *de probab. consil. 1534. n. 58.* Rota coram Bich. dīct. 178. n. 6. & in mox cieta Romana Pecuniaria, s. *Eſſorū coram eodem*. R.P.D. Muto.*

*Secunda ex omissione sicut scripturas, nam licet ista fuerint descripte hoc modo illi. *Una senzio. con divers. scripturis*, tamen talis confusa descriptio ad nihilum suffragatur, dum scripturae debent sigillatim describi, porciōne quādo inter illas adēt aliquāter elevantes, continent iura, & actiones defuncti. Eſcoar. dīct. 20. cor. 90. num. 70. Cancer. var. lib. 3. cap. 2. num. 32. cum seqg. Rota coram Argull. dīct. 80. n. 16. & coram Emerix Jun. dīct. 284. n. 4. & in Romana seu Sarzanen redditionis rationis 4. Aprilis 1699. s. *Altra omis. cor. R.P.D. Priolo*, & in Bononiens. fideiūsūs 17. Junii 1699. s. *U. m. quia coram R. P. D. Lancea*.*

*Incontrovertiē autem est integralis scripturas privatas multas relevantes extitisse, que continebant credita hereditate, dum conflantibus Apocham fecit. sc̄. 35. subscriptam ab Abate Antonio Oliva, que per heredes fuit exhibita in iudicio. Ruris altera Adopha privatissim. Cambii fecit. 200. contracti ad favorem eiudēt Brozzoli nuper exhibito, in quo cernitur pluribus in locis habita ratio de predicto capitali. Quibus confessionibus defuncti nulla major dat potest probatio. *l. cum te la 2. C. de translat.* cum aliis vulgaris. *Quod vero heredes de tempore facti inventarii habuerint scientiam dicti capitalis, est etiam plene probatum*, prima, quia in libro Brozzoli penes illos existentes conficiuntur, ut mox diximus, adnotatum secundum, ex quo ipsūm heredes erant Procuratores dicti negotiis, tertio, quia in quadam epistola familiari scripta per heredes R.P.D. Othoni dīct. 27. Novemb. 1677. & sic ante confectum inventarium, quod coepit fuit die 2. Decemb. ejusdem anni, fit expremito talis negotiis; & quartū demum ex quo alter ex hereditibus dixit quendam ordinem illi ab Othoni tractum. *Lucat. cum his verbis. Per fangali boni in coto di quello deus V. S. all' heredità della bona memoria di Cesare Brozzoli*. Unde nullo praetextu excusari valer talis omisio, nec salvare à malā fide, Hondo. cor. 35. n. 23. lib. 1. Circo. dīct. 7. n. 72. & seqg.*

Necesse amplius subtilere vita est respondere tradita in descriptione Reverendissimi Conchen, quid videlicet confitatio fidei in vno dicti ordinis per Lucatellum successivā facta non processerit ex causa participationis Brozzoli in eodem negotio, sed quia alter ex hereditibus ferrum de propria pecunia perfolvet. Tum quia verba ordinis superius expresa, cum manifeste referantur ad creditum, quod unicū hereditas habeat ex causa sepedicta participationis, non posuit in alium diversum sententiam detorquet, ad text. in l. lib. 3. n. 40. Rot. coram Emer. Jun. dīct. 562. n. 1. Tum etiam quia receperit, quod ad conclusionem presuppositam solutionem circumferebantur, vel

Dīct. ad Theat. dīct. Luce Vol. III.

V 3 ram-

tamquam non recognoscere, ac neque in quinta parte ad equeantes partitam ferri confignati, in nulla merebantur consideratione haberi: vel tamquam praeserentes causam novi debiti, ibi: *Dal Sig. Lazaro Lemetti sicut 150 per pagari et a suo pucere &c. jam exinde pandunt causam dicti ferri, de qua in illis 99 nullo modo confit, juxta text. in libr. 1. ff. de solus. Patris, cons. 122. lib. 4. Rot. coram Cavall. decr. 165. n. 2. & in 3. rec. p. 11. decr. 143. n. 70. & 1. 19. decr. 150. n. 11. & decr. 350. n. 4.*

Prout nec dolis exomissione huiusmodi excludi valer ex additione dicti negotii successive facta per heredes in inventario: non fuisse quia superadditio facta fuit post annos 22. & potquam tantummodo heredes de intercessi Brozzoli in eodem negotio fuerunt convincti in causa inter ipsos. & Comitem Othonum vertente, ut refert etiam secundum dicta de decile Reverendiss. Conchen. f. Not. denique: id quod 100 pro dolo ponderant. Bald. in l. fin. f. Com. iugur. n. 8. C. de iur. delib. Thomas in 7. de requisit. in confess. invent. tit. 8. cap. 8. n. 179. Grat. iugur. 25. n. 6. lib. 2. Circop. discept. 7. n. 73. in fin. Poth. ref. 2. n. 8. Palm. Nep. decr. Luen. 46. n. 26. Rot. coram Gregor. decr. 169. n. 5. Verum & validius quia dicta superadditio est nimis confusa, veluti similitudine se restringens ad quodcumque interesse in negotio exercitetur per D. Simonem Lucellum, absque eo, quod nominis debitorum, & quantitas ferri, ac pecuniarum in quo existentium specificetur; cum in autem sic confusa descripsio ad eum, finem directivedatur, ut nempe creditores nequeant rei veritatem indagare, dolus utique magis, magisque aggravat, ut in punto Rot. in rec. p. 19. decr. 163. n. 6. in Bononit. fideiisimis 15. Junii 1699. f. Nec obstat, cor. R.P.D. meo Lancetta. & 13. Maii 1701. f. Tunc magis. cor. Emin. D. meo Card. Capra.

Eiusdem relevante est quarta omisso pecularium. Constitit enim ex confessione alterius ex hereditibus facta. Indicata epistola scripta ante inventarium, quod in hereditate defuncti aliquarum reperiatur pecularium summa, ibi: *Non sua cassa si ristorante sommerlevarit, absque eo, quod talis enuntiatio referri posit ad fecta 678 deposita ad creditum Brozzoli in Monte Plestis, quia tal depositum non contabat liberis in eius faciem, sed cum expresa conditione dimittendi cum illo Montifinis creditores illorum Baccellis.* Quemadmodum nec igitur, quod eadem confessio arguit modicam, & non magnam quantitatem, sive quia cum illa omisso fuisse in epistola responsiva alteri epistole Ortho-
nis, qui is instabat pro satisfactione iuri crediti in summa considerabilis fecutorum 6000 non relevans confessio summa intelligenda est respectu magis crediti satisfaciendi, non verò in genere: responso enim habet correlationem ad peticionem, & debet interpretari juxta istius terminos, & continentiam, Imol. in testamento, ff. de ann. & aig. legat. Rot. cor. Scraph. decr. 153. n. 7. & cor. Dunoz. Jun. decr. 169. n. 7. & coram Corr. decr. 129. n. 14. & legg. Sive quia Doctores nostri procedendo in subiecta materia benigne cum heredibus salvant omisiones huiusmodi pecularium in duobus arietis, & non ultra, pro submittendo inventario, ut per text. in l. elem in fin. f. de sol. et glori. l. salut. verb. qui tuerandi de rerum regim. tenent. Hondo. conf. 15. lib. 1. a. 7. Thomafin. de invent. tit. 8. n. 171. Poth. all. 3. n. 12. Palm. Nep. de Luen. 46. n. 3. in cultu cuiusnullatum fuit inventarium ob omisionem fecutorum ex circiter.

Potius omisionibus dolosus rerum hereditiarum, fructu heredes recurrant ad exceptionem, quod illa non inducunt validitatem inventarii, ne per consequens, quod heres tenet ultra vires hereditatis, sed operuntur rati-
tum, ut condemnari debeat ad duplum, ex verbis d. lib. 4. C. de iur. delib. 5. Licet in. Ultra quod enim est quodsi admodum agitata inter Doctores, an ob omisionem descriptionem re-
rum hereditiarum hys privari debet beneficio inven-
tarii, seu potius puniri debet pena dupli; alii tenentibus, quod ex pena dupli inficta per Imperatorem in d. 4. Licet, non tollatur pena amissionis beneficio inventarii, qui indi-
vidua est, & in minimo violata deficit, quodque duplum pe-
nitit ad ditta propter delictum contingens, & separatum ab ipsa forma a lege data in confidio ad inventarium pro bene-
ficio creditorum ad fraudes evitandas, non autem ut heres liberetur a pena nullitatis actus, & hanc opinionem post Ac-
cursu tenentur Bart. Bald. & alii antiquiores interpres, quos refert, & sequitur clar. Mem. Card. Albusus conf. 34. vol. 1. p. 16. cum plurib. legg. & magistris Hondo. conf. 34. vol. 1. p. 16. & alii magis recentiores relati per Rocc. disput. 47. n. 2. in fine. Aliis

Et ita utraque, &c.

MANTISSA DECISIONUM SACRAE ROTÆ ROMANAÆ, ad Librum Decimum THEATRI VERITATIS & JUSTITIAE, CARDINALIS DE LUCA, Qui est DE FIDEICOMMISSIS, PRIMOGENITURIS, &c

ARGUMENTA DECISIONUM.

DECISIO I. Bononien. Successoris.

ETiam si masculi ex feminis comprehendantur sub vocatione masculorum, attamen quores vel expresse aut tacita testatoris deprehendunt voluntas admittendi tantum masculos ex masculis, nunquam masculi ex feminis succedere valent; de his voluntate autem confitetur, si testator nudem descendentes masculos vocaverit, sed qualitera quoque adiesset, nempe quod desiderante ex masculis, vel lineam tantum invitavit masculinam.

DECISIO II. Bononien. fideicommissi de Chisteriis.

Confirmantur superius dicta.

DECISIO III. Bononien. fideicommissi de Chisteriis.

Subappellatione filiorum, & descendientium, feminæ & descendentes ab eis venient: & licet ab hac regule recessum affirmet Card. del. nc. de fideicom. d. 1. 3. sum. legg. quores conieciuntur concurrent, que illarum exclusionem suadant, aut volita dignoseatur agnitionis contemplatio: attamen conieciuntur debet per necesse conclude-re, & votum conservandi agnitionem aperte verbis esse exprium, ut feminarum sit admittenda exclusio, at praesens dacio: quodque contemplatio agnitionis minime valeat desumni nec ex alienationis prohibitione, minime ex declaratione. Testator fideicommissum pro confirmatione familiæ condere voluise.

DECISIO IV. Bononien. fideicommissi de Chisteriis.

Pro argumento est recurrentum ad decisionem que istam praecepit.

DECISIO V. Bononien. fideicommissi de Chisteriis.

Confirmandas esse decidunt binas superius adnotatas decisiones, & approbantur omnia fundamenta, que in illis dignoscuntur extensa.

DECISIO VI. Ferrarien. Bonorum.

Feminæ in fideicommissis agnitiis venire non possunt, nec etiam in defectum masculorum, sed bona libera remanent penes ultimum masculum de agnatione, nisi tam feminae efficiant in aliqua parte testamenti expresse vel facite aliquando vocatz, vel ubi testator non habita ratione agnitione stridet & rigorosè, sed prædictio-nis dumtaxat masculorum in concursu cum feminis fideicommissum institutum simpleriter masculinum. Agnationem autem dicunt fideicommissum, in quo infra-
fuit primogenitura, & semper masculi extiterunt vocati, alienatio appetit prohibita, & votum habitum liquet conseruandi agnitionem.

DECISIO VII. Ferrarien. Bonorum.

Superius dicta confirmantur, multaque adduntur circa fideicommissi extensionem, & suspensionem successionis in fideicommissis, & primogenituras Italiz.

DECISIO VIII. Ferrarien. Bonorum.

Huius decisionis argumentum habetur supra in decisione 6. Discri. ad Thes. de Luca Vol. III.

DECISIO IX. Ferrarien. Bonorum.

Quae in superiori notatis decisionibus enucleata fuere, approbantur.

DECISIO X. Romana seu Florentina fideicommissi.

Appellatione proximiiorum veniunt femine, nisi tam testator vel agnitionem rigorosam contemplaverit, vel feminas expresse in aliquo casu vocaverit, & in substitutione proximiiorum favore facta distinetur non nominaverit, aut deinceps si considerari valeret absurdum quod si testator esset exclusus, remotores vero admisit, quores in proximiiorum substitutione comprehendenderentur.

DECISIO XI. Ariminien. Fideicommissi.

Feminarum inclusionem in substitutione proximiiorum de domo hoc decisio excludit ob appositam qualitatem maiusculinitatis in precedentibus substitutionibus, ob vocationem proximiiorum de domo testatoris, ac propter contemplationem agnitionem.

DECISIO XII. Ariminien. Fideicommissi.

Argumentum habetur in decisione, que superius adnotata videtur.

DECISIO XIII. Ariminien. Fideicommissi.

Ex eisdem cum quibus in aliis diuibus decisionibus feminæ in vocatione proximiiorum fuerint exclusi, in hac quoque que repelluntur, & quomodo facienda sit legitimatio personæ ad obtinendum fideicommissum ordinatum pro proximiioribus de domo, præsens decisio edocet.

DECISIO XIV. Ariminien. Fideicommissi.

Approbantur quæ in alia decisione decisio dignoscuntur.

DECISIO XV. Ariminien. Fideicommissi.

Est decisio aliam confirmatoria.

DECISIO XVI. Urbinate Fideicommissi.

Nepotes venient appellatione filiorum, si testator exoptaverit familiæ conservationem, licet verba non adint que perpetuatus indicent, cum perpetuatus habatur ex ipso desiderio conservationis familiæ, per quod perpetuum & absolutum fideicommissum promanat. Facultas disponendi concessa filii exteditur etiam ad nepotes, maxime si non fuerit extitudo gratuito, sed onero, vel amplissimus verbi extiterit concepta.

DECISIO XVII. Urbinate Censum.

Vocatione neporum defumitur ex vocatione filiorum, ex quo contemplata fuit agnatio, prohibita alienatio, perpetuatus plures expresa, vetita Trebellianica detractione, ac voti catenati nepotes in aliena familiæ vocatione.

DECISIO XVIII. Urbinate.

Nil ultra exponitur, quam id quod in alia decisione superius extensa dignoscitur.

DECISIO XIX. Romana seu Reatinia fideicommissorum de Viciniis.

Nepotes sub nomine filiorum vocatos suis statutur ob proibi-